

VUURBRON

juli 2022

ONDER DE LOEP
Saamhorigheid
voor Oekraïne

FAMILIEPORTRET
Huize
hulpverlening

Incident uitgelicht
Traumatisch
incident in
Nieuwleusen

Inhoud

04 ACTUEEL

09 VIJF VRAGEN AAN

10 INCIDENT UITGELICHT

13 PARTNER

14 IN BEELD

16 ORGANISATIEONTWIKKELING

20 DE ONTMOETING

22 COLLEGA'S AAN HET WOORD

26 DE POST VERTELT

28 DE HOBBY VAN

Een goed begin, maar gelukkig geen half werk

Ruim tien jaar ben ik als housekeeper bij de veiligheidsregio aan de slag. Mijn collega Gerrie en ik zorgen ervoor dat je kunt genieten van lekkere koffie, dat er voldoende papier in de printer ligt, we helpen een onwillige locker te openen en vele andere dingen en hulp die je bij je werk kunt gebruiken.

Het goede begin, de titel van mijn column, heeft betrekking op het jaar 2022. Vanaf 1 januari zijn we aangesteld bij de veiligheidsregio. Het gevoel erbij te horen wordt versterkt. Mezelf thuis voelen deed ik toch al, dus daar verandert weinig in.

Dan nog gelukkig geen half werk. Tijdens de coronapandemie waren er noodgedwongen heel weinig mensen aanwezig op kantoor. Thuiswerken was het devies. Aangezien ik thuis niet zulke mooie koffieapparaten heb en ik ze ook niet mee mocht nemen, bleef de housekeeper op zijn post. Nu is alles anders, de zon schijnt en het is weer gezellig druk op veel van onze locaties. Als ik je een leestip voor deze Vuur-

bron mag geven: ik was flink onder de indruk van de nazorg voor collega's bij het incident in Nieuwleusen. Het familieportret vond ik weer erg leuk om te lezen.

Ik ga een mooie zomer tegemoet. Ik hoop jij ook.

Ben Kruit, Housekeeper veiligheidsregio, locatie Zwolle

**wil jij de volgende column schrijven? Meld je dan aan via vuurbron@vrijsselland.nl*

ondertussen online

COLOFON

De Vuurbron
Juli 2022
30ste jaargang nummer 2

Magazine van Veiligheidsregio IJsselland
Verschijning: 4 x per jaar
Hoofd- en eindredactie: team Communicatie
Redactie:
Rina Braakman
Ellen Kilian
Janny Nijsingh
Marcel van Saltbommel
Maurice van Zoelen

Foto-omslag: Eddy Scholten gefotografeerd door Wouter van der Sar. Je leest 'collega's aan het woord' met Eddy op pagina 22.

Contactpersonen:

Dalfts
groep Dalfts
groep Lemelerveld
groep Nieuwleusen

Deventer
Groep Bathmen
Groep Deventer

Kampen
Jonathan Hafkamp

Olst-Wijhe
groep Olst
groep Wijhe
groep Welsom
groep Wesepe
groep Heeten
groep Heino
groep Luttenberg
groep Raalte

Ommen-Hardenberg
groep Balkbrug
groep Bergeheim
groep Dedemsvaart 1
groep Dedemsvaart 2
groep Gramsbergen
groep Hardenberg A
groep Hardenberg B
groep De Krim
groep Slagharen
groep Ommen

Staphorst

Steenwijkerland
groep Giethoorn
groep Kuinre
groep Oldemarkt

groep Steenwijk
groep Vollenhove

Jan Robert Leerinkson
Jan Robert Leerinkson
Guusje Hoek
Paul Lammers
Rudy Alferink
Marcel Kogelman
Silvo Maatman
Dennis Wilmink

vacant
Aad Pouwels
Gerard de Haan
vacant
Bert Kwant
Hans Haandrikman
vacant
Harjo Mulder
Jan Hendrik Spijkers
vacant

vacant

Michel Smit en Bart Tuin
vacant
Kalinka Boers en Angela
Meijerink-Molenboer
vacant
Pieter Smit

Zwartewaterland
groep Genemuiden

groep Hasselt
groep Zwartsluis
Zwolle

Adressencoördinatie:

Wijzigingen van adressen en/of nieuwe medewerkers
Rina Braakman
T. 088 - 1197433
E-mail: vuurbron@vrijsselland.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om artikelen in te korten of journalistiek aan te passen.

Uitgave door team communicatie van
Veiligheidsregio IJsselland

Kopij voor het volgende nummer kun je aanleveren bij je contactpersoon of mailen naar de redactie: vuurbron@vrijsselland.nl
Postbus 1453, 8001 BL Zwolle

Vóór 31 augustus 2022

FACEBOOK

HANDCREW

Ruim 150 brandweermensen werden opgetrommeld om de grote natuurbrand op de Sallandse Heuvelrug te bestrijden.

LINKEDIN

DYNA

Vanaf 1 mei 2022 worden alle eenheden in onze regio dynamisch gealarmeerd. Dit betekent dat de (H)OvD of de eenheid die het snelst ter plaatse kan zijn, wordt gealarmeerd.

INSTAGRAM

AWBC-WEDSTRIJDEN

Brandweer Genemuiden: Vandaag is onze harde werken beloond! Eerste in de ABWC-wedstrijden!

Een kijkje in de nieuwe Meldkamer Oost-Nederland

TEKST: LINDSEY ELSEENDOORN
BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

De samenvoeging van de drie huidige meldkamers naar één Meldkamer Oost Nederland is al een tijdje in volle gang. Afgelopen april hadden Alex Berendsen (centralist brandweer MAN), Kirsten Trip (centralist ambulancezorg MON) en Anne Scholten (centralist politie MK Twente) de eer om als eerste meldkamermedewerkers een kijkje te mogen nemen in het nieuwe pand van Meldkamer Oost-Nederland.

Een filmploeg volgde hen tijdens de eerste echte kennis-making met hun nieuwe werkplek. Benieuwd wat zij ervan vonden? Bekijk de film en laat je rondleiden door het prachtige nieuwe meldkamergebouw!

Al in een eerder stadium is door de Overijsselse en Gelderse veiligheidsregio's (Oost-5) besloten het wekelijkse regionaal proefalarm gelijk te trekken. Dit betekent dat iedereen die in het bezit is van een pager vanaf juni, dus op maandag 6 juni voor het eerst, iedere maandagavond om 18:00 uur het proefalarm ontvangt. Het proefalarm op woensdagavond 19.00 uur vervalt daarmee.

Opgeven is geen optie op de Alpe d'HuZes

TEKST: MARISKA KRUIHOF
BEELD: MARCO KAPPERT

Op zondagavond 29 mei vertrok team Brandweer IJsselland, na twee keer uitstellen, eindelijk richting de Alpe d'Huzes. Het team fietste en liep (hard) om zoveel mogelijk geld op te halen voor onderzoek naar kanker en naar verbetering van de kwaliteit van leven van mensen met kanker. Onder het motto: opgeven is geen optie!

Al ruim twee jaar lang zette het team zich in voor verschillende acties om zoveel mogelijk geld in te zamelen voor dit goede doel. De totale opbrengst van team Brandweer IJsselland is maar liefst €32.000. "Iedereen heeft zijn eigen beweegredenen om zich voor dit doel enorm in te spannen", vertelt initiatiefnemer Marco Kappert.

Na 21 bochten, een gemiddeld stijgingspercentage van 7,9%, een afstand van 14 km, 1.061 hoogtemeters per beklimming en een totale afstand van 170 km kwam het team na een indrukwekkende week weer veilig thuis. Marco vertelt trots: "Er is gelachen, afgezien, meegedeeld en genoten. Alle emoties zijn voorbij gekomen. Namens het team wil ik iedereen heel erg bedanken die ons gesteund heeft op welke manier dan ook. Met elkaar gaan we er hopelijk voor zorgen dat kanker voor iedereen in de toekomst te genezen is en hopelijk zelfs ook te voorkomen. De opbrengst van deze editie is een stap in de goede richting."

Rookmelders redden levens

TEKST: MARISKA KRUIHOF BEELD: BRANDWEER NEDERLAND

Vanaf 1 juli is het wettelijk verplicht dat er op elke verdieping in huis een rookmelder hangt. Op 23 mei startte de landelijke campagne rookmelderverplichting. Met deze campagne roept Brandweer Nederland bewoners op om minimaal één werkende rookmelder op te hangen op elke verdieping in huis.

Ook in IJsselland juichen we dit van harte toe: rookmelders redden levens. In de afgelopen maanden brachten we dit al regelmatig bij de huiseigenaren in onze regio onder de aandacht via onder andere online kanalen, advertenties in lokale kranten en op reclameborden langs wegen.

Deze landelijke campagne rookmelders is een initiatief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Nederlands Instituut Publieke veiligheid (NIPV), Brandweer Nederland, Netwerk

Brandveilig Leven en de Nederlandse Brandwondenstichting. De landelijke slogan luidt: 'check – koop – plak'. Check op www.rookmelders.nl waar je rookmelders op moet hangen, koop ze en plak ze vervolgens simpel aan het plafond. Vanuit IJsselland sluiten we hier bij aan met een mix van de landelijk campagne en door ons zelf ontwikkelde middelen. Zo geven bijvoorbeeld de elf burgemeesters uit onze regio al het goede voorbeeld door op een keukentrapje een rookmelder aan het plafond te plakken.

Waarom rookmelders?

Een rookmelder voorkomt geen brand, maar detecteert en waarschuwt je heel snel dat je weg moet gaan en de brandweer moet bellen. Vaak denken mensen dat ze brand vanzelf wel merken en ruiken, maar het tegendeel is waar. Als je slaapt, slaapt je neus ook. Je wordt niet wakker van rook, wél van de rookmelder. Rookmelders heb je niet alleen voor jezelf, maar ook voor anderen: je partner, kinderen of je burens. Zo zorg je ook dat zij veilig wonen. Rookmelders redden levens!

Saamhorigheid voor Oekraïne

TEKST: ANNEMARIE HENZEN EN JANNY NIJSINGH BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL, EIGEN ARCHIEF

Op 24 februari vielen Russische strijdkrachten Oekraïne binnen. Veel Oekraïners hebben (nood)hulp nodig. Wereldwijd zetten landen, bedrijven en hulporganisaties zich hiervoor in. Zo ook Veiligheidsregio IJsselland, de elf gemeenten in onze regio en onze partners in veiligheid. Een paar collega's vertellen je meer.

Eén oproep op LinkedIn leverde vijf gevulde trailers aan brandweermaterieel uit heel het land en later zeven brandweervoertuigen op. Vrijwillig bevelvoerder Jan ten Berge uit IJsselmuiden kreeg vanuit zijn contact in Oekraïne een

prangende hulpvraag en zette zijn netwerk in. "De aanmeldingen en leveringen kwamen echt in no time binnen", vertelt Jan. "Van twaalf pallets brandblussers tot grote hoeveelheden pakken. Dat maakte flink indruk, want je weet dat ze daar op hun sportschoentjes staan te blussen. Dat kan toch niet? IJsselland doneerde twee tankautospijten die we naar de dankbare collega's in Oekraïne konden brengen. We hebben het meeleven via berichten, apps, belletjes en online platforms als hartverwarmend ervaren. Onderweg werden we online door meer dan 7.400 mensen gevolgd!"

MET OPEN ARMEN ONTVANGEN

Ook Henri Bouwmeester zet zich, via stichting IJHOE: IJsselmuiden Helpt Oekraïne, in voor het land. Een maand vóór de oorlog uitbrak was hij er ook al. Zijn vrouw Esther, beleidsadviseur bij de GHOR, vertelt: "Mijn opa was ook betrokken bij de stichting, Jan ten Berge is mijn neef. Het zit dus al lang in de familie om ons steentje bij te dragen. Henri heeft zijn eigen transportbedrijf en reed daarom met één van de vier vrachtwagens. Bij de kazerne losten ze de spullen en werden ze met open armen ontvangen. Het maakt je dankbaar dat wij het hier zo goed hebben."

DE PUZZEL COMPLEET KRIJGEN

Gelijktijdig aan het vertrek van Henri, nam ook de hulpvraag richting Esther toe vanuit de GHOR. Ze vertelt: "De daadwerkelijke opvang van de eerste vluchtelingen kwam eerder dan werd verwacht. Daarom moest er binnen een paar dagen voor twee opvanglocaties medische zorg, zoals huisartsenzorg, medicatie, tandzorg en verloskundige zorg, georganiseerd worden. Ook de GGD werd nauw betrokken, denk aan zaken als hygiëne en infectieziektepreventie waaronder bestrijding van corona. Dat was even zoeken in het begin, maar we hadden van de noodopvang in 2015 geleerd dat de lijst met contactpersonen vóór het weekend compleet moest zijn. Twee zeer betrokken huisartsen hielden uiteindelijk iedere dag een spreekuur. De lijnen tussen alle betrokken partijen, zoals de opvanglocatie, Medrie, de huisartsencoöperatie (HCDO) en GGD waren kort. Een flinke puzzel die we samen rond kregen."

HELPEN AAN DE EERSTE LEVENSBEOEFTEN

Jeroen Altorf, Specialist operationele voorbereiding, zag op TV de grote groepen vluchtelingen die de grens over kwamen bij Polen. "Ik zag ook veel Poolse brandweerlieden helpen en dacht dat we die mogelijk konden helpen. Via de vrouw van een collega ben ik in contact gekomen met een Poolse brandweergroep en die gaven aan hulp te kunnen gebruiken. Doordat in de periode dat wij daar waren niet heel veel vluchtelingen de grens passeerden, was het voor mij (ons) niet een heel erg heftige week gelukkig! Toch gaf de aankomst en het zo dicht op de grens met de Oekraïne staan wel een apart gevoel. We zijn al vrij snel ingezet in een sporthal om hulpgoederen in en uit te laden. Hier zag je hoeveel spullen er binnen kwamen maar ook weer werden meegenomen. Het was een week waarin we met elkaar, Poolse collega's, Oekraïners en onze eigen groep konden samenwerken in de hoop daarmee diegenen in Oekraïne te helpen aan hun eerste levensbehoefte."

DE FOTO'S ZEIDEN GENOEG

Marinus Slingerland, bevelvoerder bij Brandweer Genemuiden, vertrok in april naar Rogoźno in Polen. Hij bestuurdde een van de vier bussen met hulpgoederen voor Oekraïense vluchtelingen. "Zo'n 130 vrouwen en kinderen verbleven op een gedateerd recreatiepark. Naast schoolspullen, luiers, wasmachines en andere zaken, legden we tapijt in een voormalig hotel. Een week eerder was er ook een zware rol tapijt

afgeleverd. De lokale brandweer hielp mee die de trappen op te sjouwen. Mooi, die saamhorigheid." De hulpactie kwam van Marinus' collega die aan vroegere hulpacties voor Polen vriendschappelijke contacten overhield. Een oproep in de lokale media was voldoende om Genemuiden te activeren. "Wat ik heb gezien heeft indruk op me gemaakt. Communiceren was lastig, maar de foto's van verwoeste huizen zeiden genoeg."

SPANNENDE BEGINFASE

Het Regionaal Coördinatiecentrum Vluchtelingenspreiding (RCVS) is ingericht in de kazerne aan de Marsweg. Jan Nieuwenhuis, werkzaam bij Incidentbestrijding, is een van de mensen van het eerste uur. "We werden gevraagd het RCVS op te zetten vanwege onze ervaring in het brandweeractiecentrum. Ik was meteen enthousiast. Je zet iets op samen en ziet direct resultaat van je acties." De beginfase was het spannendst. "De mensen kwamen bij wijze van spreken nog net niet op de fiets binnen. Dan krijg je opeens een telefoontje of je tweehonderd mensen kan onderbrengen of vierhonderd handdoeken en flesjes water kunt regelen. Als dat dan lukt, geeft dat voldoening. Ik had het beslist niet willen missen."

VEILIGHEIDSREGIO EN VLUCHTELINGEN

Veiligheidsregio IJsselland houdt zich sinds het uitbreken van de oorlog in Oekraïne intensief bezig met de vluchtelingencrisis en aanverwante thema's. Het ROT Oekraïne heeft, onder leiding van operationeel leider Lizette Tijink, de taak om te adviseren over de regionale woordvoering en het monitoren van de vluchtelingenstroom en -spreiding en het sociaal-maatschappelijk sentiment. Adviseren doet het ROT over te nemen maatregelen voor veiligheidsregio en gemeenten over de thema's die samenhangen met de oorlog in Oekraïne.

De gemeenten werken samen in het programma Vluchtelingen. Karin Cornelissen is programmamanager: "De veiligheidsregio, de elf gemeenten en hulporganisaties werken samen aan de opvang van vluchtelingen. Ook thema's als werk en inkomen, gezondheidszorg en onderwijs komen aan bod, naast het zoeken van opvanglocaties. Deze samenwerking en het benutten van elkaars kwaliteiten is echt onze kracht."

Jeroen Altorf,

projectleider Risicodialoog

TEKST: MARISKA KRUIHOF BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Hoe bewust is een medewerker zich van een bepaald gevaar? Het via de RI&E in kaart brengen van de risico's is gericht op bewustwording en het beheersen van risico's. Samen in gesprek gaan over veilig en gezond werken is boeiend, want we willen immers allemaal veilig uitrukken en weer veilig thuiskomen. Jeroen vertelt ons meer over dit project.

1 WAT HOUDT HET PROJECT RISICODIALOOG IN?

De risicodialoog is een onderdeel van de 'warme' RI&E (Risico Inventarisatie & Evaluatie). De RI&E is voor de organisatie én voor de medewerkers bedoeld om risico's en gevaren in kaart te brengen en uit te zoeken hoe het risico zo laag mogelijk gehouden kan worden. Omdat de warme RI&E vaak wordt gezien als een saaie tijdrovende bezigheid, denken we als werkgroep dat dit een leuke interactieve manier is om met elkaar te praten over de risico's van het vak.

2 WAT IS HET DOEL VAN HET PROJECT?

Met de risicodialoog willen we kijken welke gevaren en risico's het grootst zijn om vervolgens te kijken hoe we deze beheersbaar kunnen maken. Hiermee willen we een rode draad uit de organisatie ophalen. Wat is er nodig om het gevaar te beperken? Hebben we organisatorisch alles op orde? Hebben we de 'juiste' technische hulpmiddelen en passen we ze toe? Herkennen we het gevaar? Met als uiteindelijke doel allemaal weer veilig thuis te komen na een inzet.

3 VOOR WIE IS DE RISICODIALOOG BEDOELD?

Dit project is bedoeld voor zowel vrijwilligers als beroepskrachten, in alle functies binnen Veiligheidsregio IJsselland. Een gespreksleider begeleidt de

gesprekken samen met een ondersteuner. We beginnen met een eigen gemaakte 'Vrijssellandse' film. Na de film wordt er door middel van interactieve werkvormen met elkaar over de gevaren gepraat.

4 EN HOE WORDEN WE NOG BEWUSTER DAN DAT WE AL ZIJN?

Voor de bewustwording kennen we vier fases waar mee we aan de slag gaan; onbewust veilig, bewust veilig, bewust onveilig en onbewust onveilig. Aan de hand van een kwadrantenspel gaan we in op verschillende gevaren. Daarmee komen we met elkaar tot een gesprek over onze bewustwording en kan dit worden uitgewerkt.

5 WELKE REACTIES KRIJG JE TOT NOG TOE TERUG IN DE GESPREKKEN?

De ploegen waar we tot nog toe zijn geweest, geven aan het programma leuk en interactief te ervaren. Er komen mooie gesprekken uit. Na de eerste bijeenkomst gaf de groep aan dat er iets meer diepgang mocht zijn. We namen het gelijk ter harte en pasten het programma iets aan. Er zijn collega's die benieuwd zijn naar de uitslag van de 'Bingo', dus binnenkort volgt er een tussenstand.

Traumatisch incident in Nieuwleusen

TEKST: ANNEMARIE HENZEN EN MARCEL VAN SALTBOOMMEL BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

Vrijdag 11 maart raakt een auto te water in Nieuwleusen. Een moeder en twee kinderen worden direct geholpen door burgerhulpverleners, politie, brandweer en ambulance. Qua hulpverlening een prachtige inzet met ruim zeventig hulpverleners waarbij alles vlekkeloos verliep en met een geweldige afloop. Vier hulpverleners blikken terug op de nasleep voor henzelf en hun collega's.

Marcel van Saltbommel, fotograaf en lid van post Nieuwleusen, is als één van de eersten ter plaatse. "Ik zat thuis te werken en zag bij de P2000 meldingen dat er een ongeval op de Pr. Beatrixlaan in Nieuwleusen was gebeurd. Vrijwel direct ging ook de pager af voor de post Nieuwleusen, Officier van Dienst Brandweer en de duikploeg uit Zwolle. De locatie van het ongeval is dichtbij en ik vertrok meteen.

Personenauto te water

Ter plaatse aangekomen zag ik een fiets, twee auto's en een viertal burgers die hulp boden waarvan er drie bekenden zijn. In de berm stond een zwaar vernielde bus en in het water een personenauto met de wielen omhoog. Moeder lag bewusteloos maar met ademing op de waterkant.

Twee mannen renden weer terug in het water om te kijken of er nog meer mensen in de auto zitten. Ik ging ook het water in. Het jongetje van één jaar werd uit de Maxi-Cosi gehaald en vervolgens had ik het levenloze mannetje in mijn handen. De tankautospuit van Nieuwleusen, uitgerust met een lier, kwam ter plaatse. Binnen een minuut was de auto rechtop getrokken en weten de ploegleden het kleine meisje van vier jaar dat voorin zat eruit te trekken en naar de kant te brengen. Vanuit de meldkamer was er al snel opgeschaald en reden er zeven ambulances vanuit IJsselland en Drenthe en vlogen er maar liefst drie traumaheli's uit Amsterdam, Volkel en Rheine (Duitsland). Na het inpakken en opruimen begon de debriefing op de kazerne in Nieuwleusen."

EMOTIES BIJ AMBULANCEPERSONEEL

"Direct na dit incident gaven een paar collega's meteen al aan dat ze even niet door konden werken en er emotioneel doorheen zaten", begint Stephan ten Have, Officier van Dienst Geneeskundig. "Alle betrokken teams gingen daarom allemaal tegelijkertijd uit de dienst voor de mono-evaluatie met mijn collega OvD-G. Dat betekende een flinke hap uit de paraatheid, maar de meldkamer had daar begrip voor. Ik ben naar post Nieuwleusen gegaan en sloot me aan bij de collega's van de politie en de brandweer. Daar deelde ik onder andere dat een aantal collega's huilend de Spoedeisende Hulp hadden verlaten na het overdragen van hun patiënt. Een incident als dit, zeker waar kinderen bij betrokken zijn, maak je niet dagelijks mee. Als je bezig bent met een patiënt of een taak dan ligt daar je focus en maak je niet altijd bewust mee wat je collega's doen. Ik merk dat het meer in onze cultuur ligt om met elkaar te praten over incidenten, maar dat heeft moeten groeien."

IMPACT OP HET KORPS

Liset Overgoor, vrijwillig manschap bij post Lemelerveld en lid van Team Collegiale Opvang (TCO) herkent dit. "Tijdens een incident worden wij al gealarmeerd, in dit geval Jan Wittenberg en ik. Normaal gesproken doen we dit alleen met de brandweercollaga's, maar nu schoven ook politie en ambulance aan. Zo'n eerste evaluatie is echt bedoeld om het verhaal technisch in beeld te krijgen en elkaar vragen te kunnen stellen welke acties waren uitgevoerd. Gedurende dat gesprek waren de emoties bij meerdere collega's merkbaar. Het incident was alleen nog zo kort daarvoor gebeurd, dat ze er eigenlijk nog middenin zaten. Zo werd bijvoorbeeld de naam van het gezin genoemd waarbij één van de ploegleden erachter kwam dat hij zijn buurjongetje had gereanimeerd die hij totaal niet herkend had. Dat hakte er enorm in. Het voordeel van het inzetten van TCO is dat iemand buiten je ploeg(en) om de kern van het incident boven kan halen. We zijn altijd op te roepen. Voor een hele ploeg, door individuen of door het thuisfront. We zijn geen psychologen, maar kunnen wel snel contact leggen met de crisisdienst die aan onze organisatie is verbonden."

HARTVERWARMEND MEDELEVEN

Juliette Hagewoud werd ingezet als familieagent en is daarnaast vrijwillig manschap bij post Ommen. “Een familieagent komt vooral in beeld met incidenten met impact, zoals ongevallen. Ik werd gealarmeerd door de Officier van Dienst Politie en sloot aan bij de debriefing met alle hulpdiensten. Als familieagent leg ik contact en ben ik het directe aanspreekpunt voor de familie vanuit de politie. Ik informeer hen over het onderzoek, maar nog belangrijker: ik begeleid hen in het emotionele proces en verwijs door waar nodig. Ik bouw een band met hen op en onderhoud deze zolang het onderzoek loopt. Deze casus heeft veel impact gehad op de hulpverleners. In overleg met de familie informeerde ik de betrokken hulpverleners over het welzijn van de twee kindjes. Dit was en is erg belangrijk voor het verwerkingsproces van de hulpverlener. Doordat er één contactpersoon is, blijven de lijntjes kort en de informatie puur. Vanuit alle partijen werd deze informatievoorziening goed ontvangen en het medeleven van iedereen werd bij de familie als hartverwarmend ervaren.”

BELANG VAN BURGERHULPVERLENERS

Bij dit incident waren ook meerdere burgerhulpverleners betrokken. In samenspraak met de officieren van dienst, de familieagent en Slachtofferhulp Nederland werd er in aanwezigheid van de hulpverleners en de burgemeester een omstandersbijeenkomst georganiseerd. Stephan: “Dat was nieuw voor Slachtofferhulp Nederland, omdat zij veelal individueel werken. Toch was de meerwaarde direct merkbaar. Hulpverleners konden de waarde van de burgerhulpverleners benoemen en dat deed alle betrokkenen goed. Met de moeder ging het al vrij snel beter en zij werd na enkele dagen ontslagen en zat samen met haar man in het Ronald McDonald huis in Groningen. Het jongetje had ongeveer 4 minuten onder water gezeten en het meisje 11 minuten. Na ongeveer twee weken, waarvan één echt kritiek en onzeker, mocht het gezin gezond weer terug naar huis in Nieuwleusen. Een wonder!”

TEKST: MARISKA KRUTHOF BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

“Het leuke aan mijn werk is dat ik samenwerk met een goed terminal team. Ik doe het niet alleen, we doen het met z’n allen. Van de contacten met veel verschillende mensen, uit verschillende disciplines, leer ik ook steeds weer”, vertelt Fred de Wit, coördinator bij EG Fuel – brandstof- en smeermiddelspecialist – in Kampen.

Fred de Wit is QSSHE-coördinator bij EG Fuel. Als QHSSE-coördinator ben je verantwoordelijk voor het uitvoeren van veiligheidsinspecties, het adviseren van klanten met betrekking tot wet- en regelgeving en het creëren van een veilige werkomgeving. “Wij willen ook ‘s avonds weer gezond naar huis,” vertelt Fred

WAT IS EG FUEL?

Sinds 2011 is EG Fuel, voorheen Salland Olie maatschappij, gevestigd in Kampen. EG Fuel, onderdeel van EG Group, is verantwoordelijk voor het aankopen, opslaan, distribueren en verkopen van brandstoffen en smeermiddelen. Op het depot in Kampen stroomt jaarlijks meer dan een miljard liter conventionele en alternatieve brandstoffen zoals, benzine, diesel, FAME en HVO diesel. De smeermiddelen, die EG Fuel ook bezit, zijn opgeslagen in een ander depot in IJsselstein en vallen onder Veiligheidsregio Utrecht.

RAMPENBESTRIJDINGSPLAN

“Omdat wij met gevaarlijke stoffen werken en er risico’s zijn voor mensen binnen en buiten het bedrijf, vallen wij onder

het Besluit Risico’s Zware ongevallen (BRZO). Dit is een wettelijke verplichting”, vertelt Fred. “Om ervoor te zorgen dat deze risico’s beperkt blijven, werken wij samen met Veiligheidsregio IJsselland aan ons rampenbestrijdingsplan. Het doel van een rampenbestrijdingsplan is om ervoor te zorgen dat een (dreigende) ramp op het terrein van EG Fuel op een doelmatige manier opgelost wordt met alle overheden en andere betrokkenen organisaties. De (dreigende) ramp moet zo snel mogelijk gestabiliseerd worden, zodat we terug kunnen naar de normale situatie.”

SAMEN WERKEN

In 2018 is er een verbouwing geweest bij EG Fuel. Hierdoor is het rampenbestrijdingsplan van EG Fuel niet meer up-to-date. “Dat is het moment dat ik contact zoek met onder andere Ben Quint en Johan Kloppenburg van het team Risicobeheersing. Samen met Ben en Johan organiseerden we onlangs een avond voor een divers gezelschap. We zaten met onder andere bevelvoerders en Ovd’en om tafel die de eerst betrokkenen zijn als er bijvoorbeeld een brand is. Het was een zeer geslaagde avond! Dit is waar samenwerken over gaat.”

Feitjes over EG Fuel:

- Per dag worden er zo’n 100 tankwagens beladen
- 8 opslagtanks voor brandstoffen, variërend van 1000 m3 tot 5000 m3
- Opslagcapaciteit terminal: 23.000.000 liter
- Opslag van benzine, ethanol, diesel, FAME en HVO diesel (diesel uit afvalproducten)
- Er worden ruim 300 schepen per jaar gelost

Grote brand garage Bruchterveld

Grote afvalbrand Rouveen

Auto tegen gevel Willemsoord

Lamborghini in vangrail Lichtmis

GRIP 1 afvalbrand Kampen

Politiestudenten bij brandweer

Brand in zonnepanelen Zwolle

CoPI-oefeningen Nieuwleusen

25.000 kippen komen om bij brand Ommen/Varsen

GRIP 1 leegstaande woning in brand Kampen

Langer vitaal en veilig thuis wonen

TEKST: HILDE BOS BEELD: HILDE BOS

Minder zelfredzamen, senioren, kwetsbare mensen, bejaarden. Verschillende termen die gebruikt worden wanneer we spreken over ouderen in onze regio. Tegenwoordig hebben we hier steeds meer aandacht voor, zeker op het gebied van Veilig Leven. Langer (brand)veilig thuis wonen is iets wat onze aandacht heeft, maar ook die van onze partners. Een mooi voorbeeld hiervan is de Vitaal en Veilig Thuis dag die op 25 april in Zwolle werd georganiseerd.

Onze collega's Jan Wittenberg, William van Nieuwenhuijsen en Roel Koning van team Risicobeheersing waren aanwezig op de Vitaal en Veilig Thuis dag. Zij gaven informatie en advies over (brand)veiligheid in en rondom het huis aan de ruim twaalfhonderd 70+'ers die het evenement bezochten. Op de informatiemarkt kreeg de kraam van de veiligheidsregio veel belangstelling. "We proberen in ieder geval de, vanaf 1 juli verplichte, rookmelder onder de aandacht te brengen," zegt Jan. "Maar wat we net zo belangrijk vinden, zijn de CO-melders. Al met al rukken we in IJsselland zeker zestig keer per jaar uit naar woningen voor koolmonoxide-gerelateerde meldingen."

METERKASTKAART IN GEVAL VAN NOOD

Tijdens het evenement werd ook de meterkastkaart geïntroduceerd. Deze handige kaart waarop mensen informatie voor de hulpdiensten kunnen invullen, zorgt ervoor dat de brandweer, politie en ambulance in geval van nood snel de belangrijkste informatie en (medische) gegevens bij de hand hebben. De (vernieuwde) meterkastkaart is pas ontwikkeld en wordt binnenkort ook verder bij de brandweerposten en bewoners in onze regio geïntroduceerd.

IN GESPREK MET OUDEREN

De Vitaal en Veilig Thuis dag bood ook de perfecte kans om in gesprek te gaan met ouderen. Justin Bakker, trainee van de veiligheidsregio, verzamelde op deze manier input voor een ouderencampagne.

Justin Bakker, beleidsadviseur GHOR-Bureau

"Door in gesprek te gaan met ouderen krijgen we een duidelijk beeld van hun behoeften op het gebied van veiligheid. Dit helpt ons bepalen hoe wij hen en hun omgeving kunnen ondersteunen op het gebied van langer veilig thuis wonen."

Gerrit Euverman, programmamanager Veilig Leven

"De boodschap op 25 april van alle partners was heel duidelijk: veiligheid en gezondheid begint toch echt bij jezelf. Natuurlijk kun je hulp krijgen van veel partijen, maar neem zelf wel de eerste stappen. Daar sluiten we ook met het programma Veilig Leven bij aan: mensen bewust maken, zelf stappen laten zetten en waar nodig en mogelijk helpen. Niet voor niets is ons motto: Veilig Leven: iedereen aan zet."

William van Nieuwenhuijsen, adviseur Risicobeheersing

"Als de mogelijkheid zich voordoet sluiten we graag aan bij dit soort evenementen om onze kennis over te brengen op het gebied van (brand) veiligheid. Dit maakt onze baan de mooiste die er is."

Huize hulpverlening

TEKST: ELLEN KILIAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

Ik spreek Edgar (63), Jasper (40) en Rik (35) op een bijzondere plek; de fietsenwinkel met woonhuis die de opa van Edgar in 1934 in Dedemsvaart heeft laten bouwen. Hier stond de eerste ambulance-auto van Overijssel en begint het hulpverlenersverhaal van de familie Westerbaan.

De ouders van Edgar namen het ambulancewerk van opa over. Zijn vader zat daarnaast ook 31 jaar bij de brandweer. Edgar groeide letterlijk op tussen de hulpverleners: kijken bij de brandweer maar ook als 14-jarige mee met de ambulance. Hij nam het bedrijf van zijn vader over en maakte het steeds professioneler. Mooi werk maar wel pittig: de ritten gingen soms de hele dag door. Eind jaren '90 werd het ambulancegebeuren overgenomen door Regio IJssel – Vecht, de voorloper van Veiligheidsregio IJsselland. Voor hem het moment om ermee te stoppen.

WE WETEN NIET BETER

Ook Rik en Jasper zijn opgegroeid in een huis met hulpverleners. Rik vond de brandweer leuker dan de ambulance en zat vaak op de kazerne tegenover het huis. Sinds 2006 is hij vrijwilliger en vanaf 2016 werkt hij bij team Vakbekwaamheid. Daarnaast is hij sinds december ook woordvoerder. Zijn broer Jasper begon 20 jaar geleden bij Defensie bij de infanterie. Na zijn tweede uitzending naar Afghanistan stapte hij over naar een andere functie. Als opvolgend pelotonscommandant regelt hij nu de logistiek. De broers mogen dan niet beter weten dan dat de familie in de hulpverlening zit, Edgar heeft groot respect voor allebei. Ondertussen staat de volgende generatie al klaar ook al rijden ze voorlopig alleen via een tablet met een brandweerauto.

VEE IN DE ACHTERBAK

Thuis wordt er alleen bij bijzondere incidenten over het werk gepraat. Ook toen Jasper net terug was uit Afghanistan en later toen hij het gevechtsinsigne kreeg werd er meer gepraat. Maar verder is de situatie voor de hele familie, inclusief partners en kinderen, heel normaal. Toen de vriendin van Rik laatst vroeg 'Wie ben jij zonder de brandweer?' bleef het lang stil. En ook Jasper zou niet weten wat hij buiten Defensie moet doen. Behalve stilte levert het ook mooie verhalen op. Edgar moest eens een man met spoed en onder politiebegeleiding naar het Erasmus-ziekenhuis in Rotterdam brengen omdat hij een donorhart kreeg. Bij aankomst stapte die man zelf uit. De motoragent snapte er niks van, die had een zwaargewonde verwacht. Voor Rik maakte zijn eerste inzet als bevelvoerder veel indruk. Bij een dienst in Kampen werden ze gealarmeerd voor een zwaar ongeval op de N50 waarbij twee mensen zijn overleden. Wat Jasper nog goed is bijgebleven is een eerste rit in Afghanistan. Ze waren op weg naar hun eigen kamp en er reed een vrachtwagen voorbij: man achter het stuur, een jongetje alleen op de achterbank en drie vrouwen in de achterbak alsof het vee was.

De ontmoeting

TEKST: JANNY NIJSINGH BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

In 'De ontmoeting' leggen we aan twee collega's drie stellingen voor. Het thema deze keer is vakbekwaamheid: opleiden, trainen en oefenen (OTO). De crisisorganisatie en de brandweerorganisatie trekken hierin steeds meer samen op. MOTO-voorzitter Yorick van der Wit en kennisregisseur Jelle Nijeboer delen hun visies.

STELLING 1:

Intensiever samenwerken versterkt de kwaliteit en verbinding tussen de crisis- en brandweerorganisatie.

Yorick: "Zeker weten! Op dit moment is Wenco Veltink de verbindende schakel tussen MOTO en Vakbekwaamheid. Zo'n directe lijn heeft meteen effect. We denken nu meer na over encenering bij oefeningen. Vakbekwaamheid heeft daar veel ervaring mee. Goede encenering versterkt de beeldvorming en daarmee ook de kwaliteit van de oefeningen."

Jelle: "Door vaker met elkaar op te trekken leren we veel van elkaar. Daar waar de brandweer flinke stappen maakt in de ELO, realistische enceneringen en een goede kijk op het voorbereiden van praktijkscenario's is MOTO al ver in het opleiden van waarnemers en de investeringen in de soft-skills. Hier hebben we nog best wat uit te wisselen!"

STELLING 2:

MOTO en Vakbekwaamheid kunnen best één team vormen.

Yorick: "Op dit moment denk ik van niet. MOTO zorgt voor het oefenprogramma van alle hulpdiensten en Vakbekwaamheid is verantwoordelijk voor de brandweerfunctionarissen. Misschien dat het over tien jaar anders is. Het is vooral belangrijk om goed samen te werken en kennis en vaardigheden te delen."

Jelle: "Beide teams zetten in op kwaliteit binnen het leren en ontwikkelen. Onze producten en activiteiten lijken veel op elkaar, maar de focus van MOTO ligt op multidisciplinair oefenen en Vakbekwaamheid is veelal gericht op het onderhouden van kennis en vaardigheden op de brandweertaken. Samenwerken kan ons sterker maken op thema's zoals didactiek, planning, portfolio en het gebruik van moderne leermiddelen."

STELLING 3:

Over tien jaar trainen en oefenen we in de virtuele wereld.

Yorick: "Dat lijkt mij een mooie ontwikkeling. Bij MOTO zijn wij hier nog niet mee bezig. Wij oefenen nu op de klassieke manier. Het zou fantastisch zijn gebruik te maken van de nieuwe technologische mogelijkheden. Dan wordt het oefenen nog realistischer. Vakbekwaamheid heeft hier al ervaring mee."

Jelle: "Ontwikkelingen in de onderwijswereld gaan hard! De coronaperiode heeft dit versterkt. Virtuele trainingen kunnen goed ondersteunen bij individueel oefenen (self-led) en kunnen je zonder hoge enceneringskosten toch in een realistische incidentomgeving brengen. Toch blijft fysiek samen trainen noodzakelijk voor met name het effectief samenwerken in teams, dat wat we eigenlijk allemaal doen wanneer we op straat of in actiecentra actief zijn. Een gezonde balans hierin is belangrijk. Voor ieder leerdoel blijft het zoeken naar een optimale werkvorm!"

Nieuwe redvoertuigen; van aanbesteding tot uitruk

TEKST: LINDSEY ELSEENDOORN BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL EN MATTHIJS STEEN

Begin 2022 werden de sleutels van ons nieuwe 'vlaggenschip' officieel overhandigd aan de nieuwe gebruikers. Vier nieuwe redvoertuigen (drie hoogwerkers en een autoladder) in één aanbesteding opleveren is bijzonder. Hoogwerkers worden bij onze veiligheidsregio maar eens in de 16 jaar vervangen. Met deze moeten we dus een heel aantal jaar vooruit. Een flinke klus, waar meer achter schuil gaat dan je misschien denkt. Van aanbesteding tot uitruk. Drie collega's nemen je erin mee.

Eddy Scholten, projectleider en senior adviseur Beheer & Techniek

"Bij een aanbesteding komt meer kijken dan je denkt. Een goede voorbereiding is essentieel. Van marktconsultatie, behoeften ophalen in de organisatie tot afstemming met Risicobeheersing over de infrastructuur zoals opstelplaatsen en bruggen. Maar ook Vakbekwaamheid komt aan bod over waar de training en opleiding aan moeten voldoen om met deze nieuwe voertuigen te kunnen werken. Onze kerninstructeurs volgden een intensieve training en deden examens bij Kenbri. Zo kunnen zij op hun beurt de rest van de gebruikers opleiden. Het is intensief, maar we krijgen er veel voor terug. Daarnaast bedienen wij ook andere veiligheidsregio's voor bijvoorbeeld afhijsen in de regio's om ons heen. Regionaal, interregionaal en ook bij onze Duitse collega's kijken we wat we nodig hebben. Zo kunnen we iedereen op een vlotte en juiste manier helpen. We mogen denk ik ontzettend trots zijn op het product wat we opgeleverd hebben."

Wim Dingerink – projectteamlid en kerninstructeur 24-uursdienst Zwolle

"Ik ben eerder eens betrokken geweest bij een aanbesteding en ook nu wilde ik graag deel uitmaken van het projectteam om met elkaar tot iets goeds te komen. Vanuit de projectgroep was ik vooral bezig met het technische gedeelte en de afwerking van de hoogwerkers. Met de veelzijdigheid aan inzetten, met gemiddeld drie keer in de week een inzet voor afhijsen, is een hoogwerker in Zwolle de beste optie. Door de ingebouwde brancarddrager in de korf kunnen we tijdens het afhijsen gelijk naar het object. Daarnaast moest de auto voor ons aan bepaalde eisen voldoen. Deze Scania heeft door de (slaap)cabine enorm veel ruimte achter de stoelen voor de EHBO-koffer, warmtebeeldcamera, portofoons en helmsteunen en zelfs de uitrustpakken. In Zwolle zijn we veel met de hoogwerker op pad en zijn zeer tevreden met het eindproduct waar we nu mee werken."

Fabian Veldkamp, kerninstructeur van de 24-uursdienst Deventer

"Sinds begin april is de autoladder officieel op de uitruk in Deventer. Dat is wel eventjes wennen maar ik ben heel blij met onze keuze. Ik volgde de opleiding vanuit Kenbri om kerninstructeur te worden. Daarna kon ik de kennis overdragen naar mijn naaste collega's. We werden ook getraind door een collega van Zaanstreek Waterland. Zij hebben dezelfde autoladder en konden ons vanuit de praktijk alles uitleggen. Ook kregen we rijtraining, want het rijden met een autoladder is anders dan een hoogwerker. De korf steekt uit aan de voorkant van het voertuig. Met de krappe Deventer binnenstad is dit erg belangrijk. Persoonlijk vind ik de autoladder mooier om mee te werken. Hij is sneller in gebruik, compacter dan een hoogwerker en het afstempelen gaat sneller. De ladder ligt voorop bij de autoladder dus je kunt sneller uitschuiven, dat scheelt tijd. En de looks natuurlijk: de brandweerauto had van vroeger uit ook een ladder. We zijn er heel blij mee en hij rijdt super, een hele nieuwe uitdaging dat houdt het werk ook leuk!"

Ambulance en brandweer werken samen

TEKST: ANNEMARIE HENZEN

BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

In deze nieuwe rubriek kijk je mee met een oefening van een post.

VOORAF

Henk Locht, adviseur Vakbekwaamheid: "Tijdens deze oefening draait het om de samenwerking tussen het ambulance- en het brandweerpersoneel: de procedures en elkaars werkmethodes en acties leren kennen. Voordeel van deze opzet is dat een oefening tussentijds kan worden stilgelegd om elkaar te bevragen en te helpen. Ook is er in dit geval een lotus slachtoffer bij om de inzet nog realistischer na te bootsen. Alle posten draaien dit scenario een keer, daarom delen we de 'verrassingen' van dit scenario per keer alleen met de oefenleider." Leontien van der Sloot van Ambulance IJsselland doet deze oefening voor het eerst: "Ik start zoals ik ook een echte inzet zou starten. Eerst win ik informatie in, dan maak ik met mijn collega een plan. Ook is het fijn om de brandweercollaga's te leren kennen. Dat heeft voordelen bij een inzet."

TIJDENS

Zowel de brandweerploeg als de collega's van de ambulance letten goed op hun eigen veiligheid en maken samen een plan. De rust valt direct op, een reden om de oefening niet tussentijds stil te leggen.

ACHTERAF

Oefenleider René Schipper is tevreden en geeft zijn complimenten tijdens de nabespreking in het ochtendzonnetje: "De taken werden goed verdeeld en het slachtoffer stond centraal. Ook de communicatie tussen beide hulpdiensten verliep zoals het hoort: aangeven wat je nodig hebt en alvast een stap vooruit denken. Frank Snijder vult aan: "Mooi dat we ook weer eens een lotusslachtoffer erbij hadden. Die geeft toch net wat minder mee dan de gebruikelijke oefenpop. Echt van meerwaarde dus!"

Brandweer helpt bij onderzoek

TEKST: ALEX VAN DE GRAAF
BEELD: ALEX VAN DE GRAAF

Op zaterdagochtend 23 april om 07.14 uur werd post Bathmen samen met het hulpverleningsvoertuig van Deventer en de dienstdoende Officier van Dienst gealarmeerd voor een ongeval op de A1. Op het moment dat we ter plaatse kwamen zagen we een zwaar beschadigde bestelbus die meerdere malen over de kop geslagen was.

Ook zagen we dat er al eerste hulp verleend werd door toevallig passerende artsen, collega's van brandweer Harderwijk en de politie. De twee inzittenden zaten vast in het voertuig en waren gewond. Omdat het om twee bevrijdingen ging en de toestand van de slachtoffers niet stabiel was, werd er opgeschaald naar middel hulpverlening. Dit betekende dat de beroepsploeg van Deventer met spoed ter plaatse kwam, zodat er aan twee kanten gewerkt kon worden. Door deze samenwerking hebben we beide slachtoffers relatief snel kunnen bevrijden waarna ze meegenomen zijn naar het Medisch Spectrum Twente in Enschede. Een van de ploegleden stuitte op de dashcam. Later bleek dit van essentieel belang bij het onderzoek: de bestelbus bleek aangereden en de veroorzaker was doorgereden.

Handcrew naar Holterberg

TEKST: NIEK RABELINK
BEELD: POST RAALTE

Zondagmiddag 24 april rond 16.00 uur gingen onze piepers af voor een inzet van de eenheid Handcrew Overijssel. Met zeven man uit Raalte vertrokken we naar de Holterberg in Nijverdal. Op de parkeerplaats verzamelden wij ons en samen met een team uit Nijverdal, Den Ham en Dedemsvaart vormden wij de handcrew-eenheid voor deze dag.

Een forse heidebrand met een windrichting naar het bos toe was een feit. Het was noodzakelijk om zo snel mogelijk een stoplijn in het bos te maken. Voorzien van bladblazers, vuur-zweepen, water rugzakken en een kettingzaag gingen we op pad. Na enkele uren was de situatie onder controle in het bos. De 4x4 blusvoertuigen en waterwagens reden af en aan over de heide en het aangrenzende zandpad. Na het avondeten trokken we nog één keer te voet over de heide om de laatste hotspots te doven. Veelal waren dit wortels van struiken, takken onder het mos, of dode boomstammen die nog smeulden. In totaal brandde er 18 hectare natuurgebied af.

Bootbrand Giethoorn

TEKST: ANNEMARIE HENZEN
BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

Op zondag 15 mei kreeg post Giethoorn de melding dat er een bootje in brand stond. Aangezien het bootje op benzine voer en van polyester gemaakt was, werd blussen lastig. Arno Smit en Sion Schreur waren betrokken als bevelvoerder en chauffeur en blikken terug.

"De brandstof bleef drijven op het water en doordat de touwen waren doorgebrand, dreef de boot verder van de kant. Gelukkig konden wij de blusboot inzetten met het waterkanon en werd er vanaf de kant geblust met een o-bundel. Maar door de brandstof bleef de boot branden en verspreide het vuur zich verder over het oppervlakte water. Hierop werd besloten om schuim in te zetten om verdere verspreiding te voorkomen. Na afloop zette Hebo, de maritiem service, olieschermen in om te kunnen starten met het reinigen van het oppervlakte water en de waterkant."

STH redt bewoners uit ingestort huis in Oldenzaal

TEKST: ANNEMARIE HENZEN
BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

In Oldenzaal stortte maandagochtend 4 april een huis in. De moeder en dochter konden vrij snel uit het puin worden gehaald, maar de redding van de vader duurde langer. Een team Specialisme Technische Hulpverlening hielp om de vader te bevrijden.

Mike Haerlman werd ingezet als plaatsvervangend team-leider STH. Hij ging samen met nog elf collega's naar het incident toe: "In mijn gedachten schoot meteen de inzet in Coevorden voorbij. Veel was onduidelijk over de stabiliteit van de woning en het aantal slachtoffers. Eenmaal aangekomen waren we meteen bedacht op onderkoeling dus vroegen we om kruiken om het slachtoffer warm te houden. Ons team is op elkaar ingespeeld, maar ook met het tweede STH team uit Beusichem (STH-Midden), de Twentse ploegen en andere reddingswerkers werkten we goed samen. Tijdens de reddingsoperatie was wel constant contact met het slachtoffer. We benaderden hem van twee kanten en voerden puin af."

Out of office... Katja Scholing

Senior medewerker services, inkoop & contractbeheer bij team Facilitaire Zaken

Naast haar werk bij team Facilitaire Zaken is Katja óók creatief ondernemer. Katja is eigenaar van Atelier Blikvangers en maakt woonaccessoires. Die verkoopt ze via Instagram en haar website. Ze verkoopt niet alleen aan consumenten maar inmiddels ook via een aantal winkels in Nederland. Sinds kort heeft Katja haar keukenatelier verlaten en een eigen atelierruimte betrokken bij Co Zwolle. "In mijn atelierruimte wil ik ook workshops geven. Ik wil anderen laten ervaren hoe het is om met je handen te werken, om uit je hoofd te gaan en iets moois te maken".

